

Trybunału w dniu 25 marca 2003 r. w postępowaniu: **Ministero della Salute** przeciwko **Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori**, przy udziale **Legge delle Cooperative, Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Adusbef**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, C. Gulmann i R. Schintgen, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Wykładni art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1139/98 z dnia 26 maja 1998 r. dotyczącego obowiązkowego oznaczania na etykietach umieszczonych na niektórych środkach spożywczych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie innych danych niż przewidziane w dyrektywie 79/112/EWG, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 49/2000 z dnia 10 stycznia 2000 r. należy dokonać w ten sposób, iż przewidziane w nim zwolnienie z obowiązku określonego w art. 2 ust. 1 i 3 tego rozporządzenia dotyczącego zamieszczenia na etykiecie środków spożywczych informacji o obecności materiału otrzymanego z określonych GMO, w przypadku gdy obecność ta spowodowana jest przypadkowym zanieczyszczeniem i nie przekracza minimalnego poziomu 1 %, stosuje się również do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia dla niemowląt i małych dzieci.

(¹) Dz.U. C 135 z 7.6.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 września 2005 r.

w sprawie C-199/03 Irlandia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Europejski Fundusz Społeczny — Obniżenie dofinansowania wspólnotowego — Oczywisty błąd w ocenie — Proporcjonalność — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania)

(2005/C 271/05)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-199/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 13 maja 2003 r., **Irlandia** przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), R. Schintgen, G. Arestis i J. Klucka, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: L. Hewlett, główny

administrator, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.8.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 września 2005 r.

w sprawach połączonych C-281/03 i C-282/03 **Cindu Chemicals BV i in.** przeciwko **College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen** (¹) (wniosek **College van Beroep voor het bedrijfsleven** o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Dyrektywa 76/769/EWG — Substancje niebezpieczne — Uprawnienie Państw Członkowskich do ustalania dodatkowych warunków wprowadzania do obrotu i stosowania produktów biobójczych, których substancja czynna podlega ograniczeniom zawartym w tej dyrektywie — Produkty do impregnacji drewna zawierające destylaty smoły węglowej (karbolineum i olej kreozotowy) — Produkty do impregnacji drewna zawierające miedź, chrom i arsen)

(2005/C 271/06)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawach połączonych C-281/03 i C-282/03, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone przez **College van Beroep voor het bedrijfsleven** (Niderlandy), postanowieniami z dnia 26 czerwca 2003 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 30 czerwca 2003 r., w postępowaniach **Cindu Chemicals BV** (C-281/03), **Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV, Houtbereiding G. Rozendaal BV, Arch Timber Protection BV** (C-282/03) przeciwko **College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen**, przy udziale **Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris i G. Arestis (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Dyrektywę Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 94/60/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. należy interpretować w ten sposób, że nie upoważnia ona Państw Członkowskich do uzależnienia wprowadzenia do obrotu lub stosowania danego produktu biobójczego, którego substancja czynna figuruje w załączniku I do tej dyrektywy od spełnienia warunków w tej dyrektywie niewymienionych, bez uszczerbku dla stosowania innych odpowiednich przepisów wspólnotowych ustanawiających szczególne warunki w odniesieniu do tego produktu.

(¹) Dz.U. C 251 z 18.10.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 września 2005 r.

w sprawie C-372/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 91/439/EWG — Prawo jazdy — Minimalny wiek wymagany do uzyskania dostępu do prowadzenia niektórych pojazdów — Możliwość prowadzenia pojazdów innej kategorii niż ta, na którą prawo jazdy zostało wydane — Obowiązkowa rejestracja i wymiana prawa jazdy)

(2005/C 271/07)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-372/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: G. Braun oraz W. Wils) przeciwko Republice Federalnej Niemiec (pełnomocnik: M. Lumma), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 2 września 2003 r., Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, R. Schintgen (sprawozdawca), G. Arestis i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Przyjmując i utrzymując w mocy § 6 ust. 3 pkt 6 i § 6 ust. 4, § 10 ust. 2 zdanie pierwsze, § 29 ust. 1 i 3 oraz § 47 ust. 2 Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr

(rozporządzenia w sprawie dopuszczenia osób do ruchu drogowego) z dnia 18 sierpnia 1998 r. Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 ust. 2, art. 3, 5 ust. 2 lit. b), art. 6 ust. 1 lit. b) tiret trzecie oraz art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, zmienionej dyrektywą Rady 96/47/WE z dnia 23 lipca 1996 r.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 275 z 15.11.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 5 lipca 2005 r.

w sprawie C-376/03 D przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (wniosek Gerechtshof te 's-Hertogenbosch o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Ustawodawstwo podatkowe — Podatek majątkowy — Prawo do odliczenia — Odmienne traktowanie rezydentów i nierezydentów — Konwencja w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu)

(2005/C 271/08)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-376/03, mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru w dniu 8 września 2003 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch postanowieniem z dnia 24 lipca 2003 r. w postępowaniu: D przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i A. Borg Barthet, prezesi izb, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr (sprawozdawca) M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka i U. Lohmus, sędziowie, rzecznik generalny D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 5 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: